

Romhányi Gyula

Hazudni kár lenne mást

Föl!
Föl!

De meddig?
A csillagok felé
minden mélység végtelen

Hazudni kár lenne mást:
Zuhanásom lesz egyetlen érdemem

Úgy ácsorgok

Mint ki elhagyta kulcsát
s nincs zsebében kapupénz
mert féli a házmester morcát
tűri a hajnali reszketést
úgy ácsorgok ajtód előtt hazám
várva a szegények reggelét

Uram!

miattunk
már nem érdemes
vagyunk itt jónehányan
kiknek a sorsa végleges

sántáknak vakoknak
s más efféle népnek
ott az ingyenes gyógyellátás
/„patikádban” is legelés/zt/

aki éhes
s a gyomra bántja
elballag a népkonyhára

s kit a lélek férgé rág
az leissza
felköti magát
vagy verset ír
ha Júdása van

hát miattunk
nem érdemes

Uram!

Természetesen

Természetesen
eljön

Természetesen
harsonásan

Természetesen
ítélni fog

Természetesen
nem igaz
hogy a kiváltságosoknak
már osztják a sorsszámokat